Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok 7. Warszawa, 20 kwietnia 1929 roku. № 16.

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 5-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

Wpływ sztucznego zakwaszania zacieru i brzeczki na skład brzeczki i piwa.

(Dokończenie).

Z punktu widzenia praktyki ważniejszym jest wpływ kwasowości na najwyższy stopień odfermentowania aniżeli na zawartość maltozy. Stwierdzono, że w miarę jak PH maleje najwyższy stopień odfermentowania wzrasta i osiąga mniej więcej wartość stałą przy PH od 5,3 do 5,9, poczem opada jeżeli PH przekracza 5,9. Zaznaczyć tu trzeba, że ten spadek jest o wiele szybszy, aniżeli w wypadku maltozy.

Spadek najwyższego stopnia odfermentowania jest wcześniejszy, gdy mamy do czynienia z kwasem solnym i późniejszy, gdy chodzi o kwas mlekowy.

Reakcja środowiska ma ogromny wpływ na zawartość ciał azotowych. Porównywując zacier do którego użyto wody o reakcji zasadowej i zacier wykonany z wodą zakwaszoną kwasem solnym, stwierdzamy, że ilość protein rozpuszczalnych wzrasta niemal o połowę. Maximum osiągamy przy zakwaszaniu kwasem mlekowym i przy PH równem 4,78.

Możemy przyjąć, że dla enzymów proteolitycznych słodu optymalne PH wynosi około 4,8.

Jak wyżej zaznaczono sztuczne zakwaszanie zacieru nie pozostaje również bez wpływu na zabarwienie brzeczki. Przyciemnienie brzeczki podczas gotowania zależne jest od wolnej kwasowości. Jest ono tem intensywniejsze czem wyższą wartość ma PH to jest czem brzeczka jest bardziej zasadowa. Zmiany, jakie w tym względzie mają zachodzić, różnią się i są zależne od tego czy są powodowane w czasie zacierania, czy też po przefiltrowaniu brzeczki.

Doświadczenia były przeprowadzone w dwóch kierunkach, a mianowicie przez zakwaszanie wody użytej do zacierania i przez zakwaszanie brzeczki filtrowanej, otrzymanej z wody niekwaśnej.

Przy zakwaszaniu zacieru dwa zjawiska wpływają na zabarwienie, z jednej strony kwas działa odbarwiająco na ciała barwiące, z drugiej zaś strony pod jego działaniem ulega rozpuszczeniu większa ilość ciał zdolnych do przyciemnienia brzeczki w czasie warki, zapewne przez utlenianie.

Przy dodaniu kwasu do brzeczki filtrowanej otrzymujemy tylko pierwsze działanie i brzeczka nieco jaśnieje.

Na drodze doświadczalnej stwierdzono więc, że przyciemnienie barwy daleko więcej zależy od stopnia kwasowości zakwaszanej brzeczki, aniżeli zakwaszenia zacieru. Zakwaszenie zacieru nie jest zupełnie pewnym środkiem zapobiegającym przyciemnieniu barwy, jakie powstaje w czasie jej gotowania.

Zakwaszanie zacieru ma również wpływ na kwasowość brzeczki i piwa. Doświadczenia wykazały, że zmniejszenie wartości PH podczas gotowania brzeczki jest tem większe, czem bardziej zasadowa była brzeczka przed gotowaniem.

Dodanie kwasu do zacieru, jak zresztą być powinno, wzmaga kwasowość określoną przez zwykłe miareczkowanie przyrost ten nie jest jednak proporcjonalny do ilości dodanego kwasu, skądby wynikało, że pewna część kwasu solnego zużywa się na zakwaszanie słodzin i ich składników.

Zasadowość, określana przez miareczkowanie, zmniejsza się w miarę jak dodajemy coraz więcej kwasu do zacieru; lecz w tym wypadku również spadek zasadowości nie odpowiada ilości dodanego kwasu.

Stosując kwas mlekowy zamiast kwasu solnego stwierdzamy mniej więcej to samo.

W każdym razie przy stosowaniu kwasu mlekowego zasadowość miareczkowania przy kwasie mlekowym jest nieco wyższa, a oprócz tego powstawanie tłumików w brzeczce jest silniejsze niż przy stosowaniu kwasu solnego.

Ponieważ zakwaszanie zacieru wzmaga działalność diastaz proteolitycznych i phytazy, diastazy oddziaływującej na związki fosforowe, brzeczki w ten sposób otrzymane zawierają więcej związków azoto-

wych i więcej fosforanów przez co mają więcej tłumików. Ma to dużą wartość praktyczną, gdyż spadek PH podczas przebiegu fermentacji jest tem mniejszy, czem więcej tłumików znajduje się w brzeczce. Wynika stąd, że tylko z dużemi trudnościami możemy otrzymać piwo o wyższej kwasowości, ściślej mówiąc, posiadające PH mniejsze jeżeli mamy do czynienia z brzeczką o dużej zawartości tłumików.

Ilościowy stosunek tłumików jest jeszcze większy jeżeli zamiast kwasów mocnych, używamy kwasu mlekowego. W tym wypadku zakwaszanie zacieru nie wywiera niemal żadnego wpływu na kwasowość piwa.

Jeżeli zamiast zakwaszania zacieru będziemy dodawać kwasu do brzeczki o wiele łatwiej osiągamy również wzrost kwasowości piwa, a to dlatego, że brzeczka zawiera mniej tłumików.

Przez dodawanie kwasów mocnych do brzeczki osiągamy silniejszy wzrost kwasowości piwa, aniżeli przy dodawaniu kwasów słabych, takich np. jak kwas mlekowy, gdyż i w tym wypadku tak jak przy zakwaszaniu zacieru, kwasy słabe powodują ilościowy wzrost tłumików.

NIESOLIDNI ODBIORCY.

Anormalne warunki handlowe, szeroko stosowane kredyty, zbyt częsta niewypłacalność, a czasem nawet zła wola są nieodłącznemi zjawiskami odbudowy zrujnowanych przez wojnę rynków zbytu i zdezorganizowania całego aparatu handlowego tego niezbędnego pośrednika między wytwórcą i spożywcą.

Bez takiego pośrednictwa, w danym ustroju, browarnictwo, tak samo jak każda inna gałąź przemysłu, obyć się nie może i specjalnie dążyć musi do wytworzenia możliwie zawodowo wyszkolonego zastępu ludzi, dla których handel piwem byłby nietylko obojętnym środkiem zarobkowania, ale którzy narówni z browarem podjęliby współpracę nad pogłębieniem rynku przez dbałość o konserwację piwa i jego rozpowszechnienie.

Dalecy jednak jesteśmy od tego ideału i narazie musimy nietylko wyrzec się wpływu na zawodowe wyszkolenie naszych odbiorców, na ich życzliwą współpracę z browarem, ale nieraz musimy przejść do obrony własnych interesów, które cierpią z powodu dość rozpowszechnionych po wojnie objawów niesolidności kupieckiej.

Biuro „Confidencja" przy Stowarzyszeniu Kupców w Warszawie, chcąc zabezpieczyć kupiectwo przed protestami weksli, wydaje dość grube sumy poświęcone spisom osób i firm, których akcepty były protestowane. Dla obrotu wekslowego i dla kupiectwa jest to bardzo pożyteczny środek obrony przed „lekkomyślnością" pewnych sfer trudniących się handlem niegotówkowym.

Ostatnio rozwinął się ogromnie handel „na raty" i tu trzeba było obmyśleć sposoby obrony wierzytelności. Powstała więc nowa organizacja, której zadaniem jest prowadzenie ścisłej ewidencji klijenteli „ratowej" nie wywiązującej się z zaciągniętych zobowiązań, bądź też zawodowo uprawiającej ten rodzaj kupna, oczywiście w widokach zysku z krzywdą dla znękanego trudnościami chwili kupiectwa.

Na rynku piwnym od czasu do czasu spotykaliśmy równie niepożądane objawy, w ostatnich jednak latach wypadki niesolidności odbiorców mnożą się niesłychanie. Przyznać jednak musimy, że jest to nasza wina. Bo czyż nie są wszystkim znane przykłady, że browar, zyskując nowego odbiorcę, udziela mu kredytu, daje beczki i butelki bez zastawu nie wchodząc zupełnie w to czy nowy klijent wywiązał się z zobowiązań względem swego poprzedniego dostawcy? A są nawet wypadki, w których czyni się to zupełnie świadomie i po pewnym czasie, oczywiście, samemu pada się ofiarą tej praktycznej choć mało mającej wspólnego z etyką kupiecką metody.

W znacznej jednak większości wypadków browar, oślepiony radością zdobycia nowego odbiorcy, nie zatroszczy się o to, by wniknąć w istotne motywy, dla których odbiorca zmienia dostawcę i z całem zaufaniem darzy go kredytem i wszelkiemi świadczeniami i ułatwieniami.

Z inicjatywy jednego z naszych członków postanowiono prowadzić przy C. Z. P. P. i S. rejestr tych odbiorców, którzy bądź z powodów istotnych tdudności finansowych, bądź też przez złą wolę, zawiedli pokładane w nich zaufanie i narazili browar na straty przez nieopłacanie kredytowanych faktur lub przez zatrzymywanie próżnych naczyń. Rzecz jasna, że materjały muszą dostarczyć pokrzywdzone browary i, że za te materjały ponoszą moralną i materjalną odpowiedzialność. Otrzymane informacje, o tego rodzaju odbiorcach, będą stanowiły podstawy do oceny ich wartości jako odbiorców i będą udzielane tym browarom, które zamierzają nanowo wejść z nimi w stosunki.

Zastrzec się tu musimy, że informacje o nieuczciwych odbiorcach muszą być jaknajściślejsze i bezwzględnie zgodne z istotną rzeczywistością.

Wpłacajcie składki na fundusz wystawowy!

W razie nieuregulowania należności suma długu musi być ściśle określona i objaśniona; w wypadku zaś zatrzymania próżnych naczyń musi być załączona dokładna specyfikacja wraz z obszernem omówieniem. Jednem słowem informacje winny być jaknajszczegółowsze i każdorazowo kończyć się oświadczeniem na piśmie, że odpowiedzialność materjalna i moralna obciąża stronę informującą.

Mając takie archiwum będziemy zawsze mogli w porę, o ile dość wcześnie będziemy informowani, nadesłać opinję zgłaszającego się do nowego browaru kandydata na odbiorcę, przez co osiągniemy podwójną korzyść. Wstępujący z nim w stosunki handlowe browar nie zaangażuje się kredytowo lub też zupełnie odmówi dostaw pod warunkiem opłacenia należności poprzedniemu dostawcy.

Wiemy przecież, że obecnie typ „wędrownego" odbiorcy, kolejno korzystający z zaufania różnych browarów i składów hurtowych, zupełnie bez przeszkód ciągnie z tego procederu poważne zyski.

Przekonani jesteśmy, że tego rodzaju akcja da dobre wyniki, gdyż poszkodowane browary nie będą się ociągać z nadsyłaniem korespondencji w przekonaniu, że tylko zyskać na tem mogą, gdyż ostrzegając w porę innych, będą również ostrzegane.

WYNIKI AMERYKAŃSKIEJ PROHIBICJI.

W raporcie D-ra C. Norrisa, naczelnego lekarza inspektoratu lekarskiego w Nowym Yorku, jak podaje „Petit Journal du Brasseur" pod nagłówkiem „zgony spowodowane przez alkohol w Nowym Yorku", czytamy co następuje: „Na każdej stronicy miejskiej statystyki znajdujemy wzmianki o zabójstwach, wypadkach samochodowych i wypadkach śmiertelnych spowodowanych katastrofami. Większość jest spowodowana przez spożycie złego alkoholu. Dziwić się tylko należy, że niema jeszcze więcej zgonów. Pije się obecnie nie mniej, aniżeli piło się w czasach rozkwitu handlu trunkami".

Urzędowa statystyka tylko dla samego miasta dotycząca zgonów spowodowanych przez alkohol przedstawia się jak następuje:

1919	zgonów	176
1920	„	98
1921	„	119
1922	„	274
1923	„	429
1924	„	513
1925	„	683
1926	„	759
1927	„	1309
1928	„	1565

Budujące!

„NAPÓJ ALKOHOLOWY".

Na posiedzeniu Ligi Narodów, które się odbyło w dniu 4 marca, jak donosi „Brewing Trade Review", obradowano nad pytaniem, jakie napoje z punktu widzenia Ligi Narodów należą do napojów alkoholowych.

Mianem tem postanowiono nazywać takie napoje, które zawierają 20% wagowych lub 24% objętościowych czystego alkoholu.

O PODATKU DOCHODOWYM.

Centralny Związek Polskiego Przemysłu Górnictwa, Handlu i Finansów, zwrócił się do Ministerstwa Skarbu z memorjałem, w którym wskazał na niewłaściwe w wielu wypadkach dokonywanie wymiarów z urzędu państwowego podatku dochodowego z ujmą dla zasady prawdy materjalnej.

Zwalczając niesłuszne w pewnych wypadkach wymiary z urzędu, uważamy za swój obowiązek wskazać WPanom, iż w celu zachowania swych praw, jako podatników, należy ściśle przestrzegać postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym, dotyczących postępowania wymiarowego.

W szczególności zwracamy uwagę na następujące zasady postępowania wymiarowego.

Wszystkie osoby, obowiązane według ustawy o państwowym podatku dochodowym do składania zeznań o dochodzie, winny złożyć w terminie ustawowym zeznanie na przepisanym formularzu.

Należy złożyć w terminie wyjaśnienia żądane przez władze wymiarowe w związku z badaniem przez nie złożonych zeznań.

Niezłożenie zeznania lub niezłożenie wyjaśnień, pociąga za sobą t. zw. wymiar zaoczny.

Przy takim wymiarze władza ustala podstawę wymiaru wedłud materjału, jakim rozporządza, zaś zarzuty płatnika podniesione w odwołaniu przeciwko ustalonej podstawie wymiaru mogą być zupełnie pominięte przy rozpatrywaniu odwołania.

Jeśli zeznania nie złożono, zaoczność rozciąga się na ustaleniu całej podstawy wymiaru. Jeśli płatnik nie odpowiedział w terminie na wezwanie do złożenia wyjaśnień, co do wątpliwości podniesionych przez władzę wymiarową przy badaniu zeznania, może być dochód ustalony odmiennie od zeznania wówczas jeśli to ustalenie opiera się na okolicznościach faktycznych, któremi uzasadniono wezwanie płatnika do udzielenia wyjaśnień. W tym ostatnim wypadku zaoczność może być częściowa.

Przypominamy wreszcie, że w roku bieżącym termin składania zeznań dla wszystkich podatników upływa z dniem 30 kwietnia r. b.

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Spożycie piwa. W miesiącu marcu wpłynęło do kas skarbowych z tytułu akcyzy od piwa 574.000 zł. co odpowiada spożyciu piwa w lutym 104.000 htl. W porównaniu do lutego ubiegłego roku spożycie spadło o 50.529 htl. czyli o 32,8%. Jest to spadek katastrofalny, spowodowany wyjątkowemi mrozami i trudnościami komunikacyjnemi. Spożycie piwa w marcu uległo poprawie.

Sprzedano piwa:

Miesiące	1927	1928	Różnica	%
Styczeń. .	133152	130978	— 2741	1,6
Luty. . .	154529	104000	— 50529	32,8
Razem. .	287681	234978	— 52703	18,3

Wpływy akcyzowe (bez Górnego Śląska).

Miesiące	1928	1929	Różnica
Styczeń . .	672000	861000	+ 189000
Luty . . .	735000	723000	— 12000
Marzec . .	853000	574000	— 279000
Razem . .	2260000	2158000	— 102000

P. W. K. w Poznaniu. Dnia 12-go b. m. odbyło się posiedzenie Komitetu Wystawowego na którem ostatecznie zatwierdzono projekt wewnętrznych urządzeń naszego pawilonu. Całość wypadła bardzo pomyślnie dzięki niestrudzonej pracy p. prof. Chrząszcza. Stan robót został na tyle posunięty, że jeszcze przed terminem otwarcia wystawy, t. j. przed dniem 15 maja wszystkie wewnętrzne urządzenia i eksponaty będą goto-

we. Pawilon nasz mieści się na terenach zachodnich, w grupie przemysłu spożywczego i na planie sytuacyjnym oznaczony jest numerem 63. Pawilony browarów wystawiających są również na ukończeniu.

Surogaty słodu. Na wyraźne zapytanie Ministra Skarbu, czy pożądanem jest by zezwalać zwracającym się o to browarom, na dodawanie do słodu jęczmiennego pewnej ilości innego surowca C. Z. P. P. i S.—odpowiedział przecząco, wychodząc z założenia, że zezwolenie takie nie może być traktowane indywidualnie, — gdyż stanowiłoby przywilej petenta. Sprawa ta będzie na porządku obrad przyszłego posiedzenia Zarządu C. Z.

Etykiety. Usilnie prosimy o jaknajspieszniejsze nadsyłanie etykiet browarów (po 10 sztuk każdego wzoru) do C. Z. P. P. i S. w celu zużytkowania ich w naszym pawilonie wystawowym, jako ozdoby i reklamy.

Bardzo pilne!

Podatki bezpośrednie. Okólnik L. D. V. 3901/4. Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

W myśl postanowień przedostatniej części art. 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550) oraz § 25 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 560) przedsiębiorstwa handlu hurtowego, nie mogą korzystać z ulgowych stawek podatkowych.

Mając jednak na uwadze, że opłacanie przez powyższe przedsiębiorstwa podatku według 2% stawki odbija się w wielu wypadkach niekorzystnie na ich położeniu finansowem, co w skutkach powoduje konsekwencje, niepożądane dla ogólnej sytuacji gospodarczej kraju, Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 94 powołanej ustawy upoważnia Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do przyznawania wspomnianym przedsiębiorstwom ulg przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu za rok 1928 według poniższych wskazówek.

Wymiar podatku przemysłowego od obrotu za rok 1928 dla przedsiębiorstw handlu hurtowego nie prowadzących prawidłowych ksiąg handlowych, winny uskutecznić Komisje szacunkowe według 2% stawki podatkowej od całego obrotu, osiągniętego przez te przedsiębiorstwa, przyczem w każdym poszczególnym wypadku ustalą te komisje, na podstawie posiadanych materjałów, ewentualnie przy współudziale rzeczoznawców, jaka część ogólnego obrotu przedsiębiorstwa osiągniętą została ze sprzedaży hurtowej w rozumieniu części trzeciej art. 7 ustawy i § 24 rozporządzenia wykonawczego.

Indywidualne, należycie uzasadnione, podania odnośnych płatników, wniesione do dnia 15 maja 1929 r. przedłożą Naczelnicy Urzędów Skarbowych do Izb Skarbowych z ewentualnemi wnioskami na obniżenie stawki podatkowej do 1% w stosunku do tej części ogólnego obrotu, która przypada za sprzedaż hurtową, ograniczając równocześnie odpowiednio egzekucję.

Z powyższej ulgi korzystać mogą tylko te przedsiębiorstwa: a) co do których złożono zeznania o obrocie i w terminie przepisanym, b) których obroty ustalone przez Komisje szacunkowe odpowiadają według opinji Naczelników Urzędów Skarbowych stosunkom faktycznym, c) które nie prowadzą handlu towarami o charakterze luksusowym (okólnik z dnia 19.11.1928 r. L. D. V. 15289/1).

Termin do przedkładania omawianych wniosków wyznacza się do dnia 1 czerwca 1929.

Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) na podstawie wniosków Naczelników Urzędów Skarbowych, po przeprowadzeniu w razie potrzeby dodatkowych dochodzeń, obniżą wymiary podatku przemysłowego od obrotu za rok 1928, o ile chodzi o obroty osiągnięte ze sprzedaży hurtowej, do kwot przypadających według 1% stawki podatkowej, przyczem odnośne decyzje winny być wydane w terminie miesięcznym o ile odnośni płatnicy nie wnieśli odwołania przeciw wymiarowi podatku. W wypadku wniesienia odwołań należy jedynie zarządzić prowizoryczne ograniczenie egzekucji wstrzymując się z wydaniem ostatecznej decyzji do rozstrzygnięcia odwołań.

Tego rodzaju odwołania należy poddawać pod obrady na najbliższem posiedzeniu Komisji Odwoławczej. Przy wydaniu decyzji należy zwrócić szczególną uwagę na równomierność w udzieleniu ulg w okręgach poszczególnych Urzędów oraz w całym okręgu Izby Skarbowej (Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego).

Zaznacza się przytem, że w odnośnych decyzjach wydawanych na podstawie art. 94 ustawy należy zamieszczać uwagę, że przeciwko tym decyzjom nie przysługuje żaden środek prawny.

Powyższy okólnik nie ma zastosowania w całej rozciągłości w tych wypadkach, gdy ustalona w sposób wymieniony w ustępie trzecim niniejszego okólnika kwota obrotu ze sprzedaży hurtowej art. spożywczych pierwszej potrzeby

nie przekracza 20% ogólnej sumy obrotu, a przedsiębiorstwo posiada świadectwo II kategorji handlowej, w tym razie należy, zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu Nr. 147 z dnia 30 stycznia 1926 r. L. D. P. O. 1566/III/26 (przykład II) do stałego obrotu zastosować już przy wymiarze podatku przez komisję szacunkową 1% stawkę traktując te obroty narówni z obrotami ze sprzedaży drobnej.

Warszawa, dnia 14 marca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Grodyński.*

Odroczenie terminu płatności zaliczki na podatek przemysłowy. Okólnik L. D. V. 4243/1/29 do wszystkich Izb Skarbawych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych podatków i opłat skarbowych.

W myśl art. 81 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550) do dnia 15 maja r. b. winna być uiszczona różnica pomiędzy kwotą wymierzonego podatku od obrotu za rok 1928, a ustawowemi zaliczkami przypisanemi za tenże rok.

Biorąc pod uwagę, że w maju rb. przypada nietylko termin płatności kwot podatku, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego okólnika, lecz również i zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za 1 kwartał 1929 r. (art. 56 ustawy), co — w związku z terminem płatności do dnia 1 maja rb. także i połowy państwowego podatku dochodowego od wykazanego w zeznaniach dochodu (art. 87 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58/25 poz. 411) — może wywołać pewne trudności płatnicze, odracza się — na zasadzie art. 122 cytowanej ustawy o państwowym podatku przemysłowym — termin płatności zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za I kwartał 1929 r. do dnia 15 czerwca 1929 r. włącznie.

Do wyznaczonego wyżej terminu nie ma zastosowania 14-dniowy ulgowy termin, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

Niedotrzymanie powyższego terminu pociągnie za sobą natychmiastowe przymusowe pobranie zalegających kwot wraz z karami za zwłokę, licząc od ustawowego terminu płatności, oraz z ewentualnemi kosztami egzekucyjnemi.

Warszawa, dnia 22 marca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Grodyński.*

CENY JĘCZMIENIA.

Warszawa.	11/IV	36.50 — 37.— zł
	12/IV	36.50 — 37.75 zł.
	15/IV	36.25 — 37.75 zł
	16/IV	36.25 — 37.75 zł.
Bydgoszcz.	12/IV	34.— 35.— zł.
Katowice.	11/IV	40.— 41.— zł.
Kraków.	15/IV	36.— 37.— zł.
Lublin.	11/IV	35.50 — 36.— zł.
	12/IV	34.75 — 35.— zł.
Lwów.	15/IV	33.— 34.— zł.
Poznań	12/IV	33.50 — 35.50 zł.
	13/IV	33.50 — 35.50 zł.
	14/IV	33.50 — 35 50 zł.
Wilno.	12/IV	42.— zł.
	16/IV	38.— zł.
Berlin	11/IV	218 — 230 mk. n.
	12/IV	218 — 230 mk. n.
	13/IV	218 — 230 mk. n.
	15/IV	218 — 230 mk. n.
	16/IV	218 — 230 mk. n.
Hamburg.	11/IV	10.30 flh. Dun. Ros
	12/IV	10.30 flh. Dun. Ros.
	13/IV	10.35 flh. Dun. Ros
	15/IV	10.35 flh. Dun. Ros.
	11/IV	10.17½ flh. La Plata
	12/IV	10.22½ flh. La Plata
	13/IV	10.22½ flh. La Plata
	15/IV	10.22½ flh. La Plata
	11/IV	9.55 flh. Marocco
	12/IV	9.60 flh. Marocco
	13/IV	9 65 flh. Marocco
	15/IV	9.65 flh. Marocco
	11/IV	10.35 flh. Canada Western
	12/IV	10 05 flh. Canada Western
	13/IV	10.40 flh. Canada Western
	15/IV	10.40 flh. Canada Western
Chicago	10/IV	Malting 53 — 72 cts. za bushel
	11/IV	Malting 53 — 72 cts. za bushel
	12/IV	Malting 53 — 72 cts. za bushel
	13/IV	Malting 53 — 72 cts. za bushel
	15/IV	Malting 53 — 72 cts. za bushel
Nowy York.	10/IV	Malting 79 cts. za bushel
	11/IV	Malting 79 cts. za bushel
	12/IV	Malting 79 cts. za bushel
	13/IV	Malting 79 cts. za bushel

CHMIEL

ZATEC, 11.4. Obroty na rynku chmielu małe, popyt na wsi nieznaczny, ceny skłaniają się raczej na korzyść kupców. Notowano 1050—1350 za 50 kg. bez podatku obrotowego.

Redaktor: W. Adam. - - - - Wydawca: Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzplitej Polskiej.

Drukarnia i Litografja p. f. „JAN COTTY" w Warszawie, Kapucyńska 7.